

Aniela Piorunowa

"Teatr Ludowy" w międzywojennym
dwudziestoleciu, Józef Zięba,
"Roczniki Humanistyczne KUL",
t.XXIV, z.1, Lublin 1978 : [recenzja]

Biuletyn Polonistyczny 21/4 (70), 234

1978

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

/II/ ZIĘBA Józef: "Teatr Ludowy" w międzywojennym dwudziestoleciu. "Roczniki Humanistyczne KUL", t. XXIV, z. 1, Lublin 1976 (wyd. 1978) s. 195-204.

"Teatr Ludowy", periodyk poświęcony amatorskiemu ruchowi teatralnemu, adresowany głównie do czytelników wiejskich, ukazywał się od r. 1920 do - z małymi przerwami - 1939, a po wojnie - w latach 1946-1949 i 1957 do 1968. Redaktorami pisma byli w okresie dwudziestolecia międzywojennego działacze Związku Teatrów Ludowych, którego periodyk był organem: Adam Chętnik, Wacław Budzyński, zaś od r. 1923 aż do wybuchu wojny zasłużony działacz amatorskiego ruchu teatralnego Jędrzej Cierniak. Jemu przede wszystkim "Teatr Ludowy" zawdzięcza rzadką regularność i ciągłość ukazywania się, a także wysoki nakład, co zadecydowało, że roczniki periodyku stanowią dziś cenny dokument dla poznania dziejów amatorskiego ruchu teatralnego w Polsce w okresie dwudziestolecia i po wojnie.

BP/70/88

A.P.

/II/ ŻUŁAWSKI Juliusz: Z domu. Warszawa 1978, PIW ss. 422, zł 80,-

Z bogatego archiwum korespondencji rodzinnej autor wybrał te, przy pomocy których starał się zrealizować swój zamysł: "ukazać w przelocie kontury indywidualności ludzkich, ożywić jak pod snopem światła potoczne sprawy tych niedawnych, a tak już zatartych czasów, przypomnieć imiona tych, których myśli były równie ruchliwe jak nasze, chociaż często od naszych głębsze, bardziej uniwersalne", ukazać epokę, która była "ostatnią już tak głęboką i powszechnie humanistyczną". Większą część tomu wypełniają listy z lat 1893-1915, pisane aż do przedwczesnej śmierci przez ojca autora, wybitnego pisarza młodopolskiego, Jerzego Żuławskiego, i do niego. Z okresu 1916 - sierpień 1939 pochodzą listy do matki autora (wśród nich wiele od S.I. Witkiewicza i K.W. Zawodzińskiego) i do niego, a później wspomnienia autora, głównie o jego pracy dziennikarskiej.

BP/70/89

A.P.